

El Palau Solterra revisa la Catalunya revoltada i esperançada dels setanta a través de la mirada de Pilar Aymerich

La càmera discreta

Eva Vázquez
TORROELLA DE MONTGRÍ

El 21 de novembre de 1975 es va celebrar a la Catedral de Barcelona una missa funeral per la mort de Franco amb totes les autoritats polítiques, religioses i militars del moment, i entre la gent que es removia expectant, potser fins i tot esperançada a la plaça, Pilar Aymerich va fer una fotografia de la comitiva lleument moguda, imperfecta, sense cap voluntat estètica o d'efectivisme tècnic. La imatge, que forma part d'una exposició sobre la fotografia que s'inaugura avui al Palau Solterra de Torroella de Montgrí, revela la mirada d'una testimoni que busca fondre's en l'anonimat per

guns dels episodis més convulsos de la història recent del país, des de les protestes i manifestacions de la Transició, fins a les recents acampades d'indignats o la vaga general del passat 29 de març. El seu mètode sempre ha estat el mateix: la discreció i, al mateix temps, i a conseqüència d'ella, un profund sentit de la responsabilitat. Diuen que en els intensos anys setanta de les mobilitzacions, les consignes i les càrregues policials, sortia a fer les fotos al carrer amb un vestit jaqueta i talons, del tot inapropiats per córrer a l'estampida quan apareixien els antidisturbis, però ella tenia clar que era l'única manera de passar desaperebuda i fer la seva feina des de

qui llavors col·laborava com a reportera gràfica a la revista *Triunfo*: el febrer de 1976, durant una vaga dels obrers de la construcció que va durar quatre dies, Aymerich va fotografiar la capçalera de la manifestació, sense saber que acabava de retratar, amb el risc de represàlies consegüent, els principals líders sindicals en la clandestinitat.

El goig i la revolta, que es podrà veure al Palau Solterra de la Fundació Vila Casas fins al 16 de setembre, aplega una quarantena de fotografies d'aquesta reportera de la integritat, que no deixa mai de buscar els ulls dels anònims per fer present la humanitat també entre la multitud, seleccionades

Vaga de la construcció del febrer de 1976, amb els líders sindicals en la clandestinitat al capdavant. A sota, Lola Anglada envoltada de soledat, a Tiana, el 1978 ■ PILAR AYMERICH